

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-176/15

Guy Riskin

a

Geneviève Timmermans

v.

État belge

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal de première instance de Liège)

„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb kapitálu — Články 63 a 65 SFEU — Článek 4 SEU —
Přímé daně — Zdanění dividend — Bilaterální dohoda o zamezení dvojímu zdanění — Třetí stát —
Rozsah působnosti“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 30. června 2016

*Volný pohyb kapitálu a plateb — Omezení — Daňové právní předpisy — Zdanění dividend —
Bilaterální daňové dohody o zamezení dvojímu zdanění uzavřené zaprvé mezi dvěma členskými státy
a zadruhé mezi jedním z těchto států a třetím státem — Podmíněné započtení členským státem
bydliště akcionáře daně z dividend zaplacené v jiném členském státě na vnitrostátní daň v souladu
s dohodou mezi těmito členskými státy — Nepodmíněné započtení stanovené v dohodě uzavřené mezi
tímto členským státem bydliště a třetím státem — Přípustnost*

(Článek 4 SEU; články 63 a 65 SFEU)

Články 63 a 65 SFEU ve spojení s článkem 4 SEU musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát neposkytl nárok na výhodné zacházení přiznaný akcionáři rezidentovi – který vyplývá z bilaterální daňové dohody o zamezení dvojímu zdanění uzavřené mezi tímto členským státem a třetím státem, podle níž se srážková daň vybraná třetím státem nepodmíněně započítá na daň dlužnou v uvedeném členském státě bydliště akcionáře – i akcionáři rezidentovi, který pobírá dividendy pocházející z členského státu, s nímž tento členský stát bydliště uzavřel bilaterální daňovou dohodu o zamezení dvojímu zdanění, která podmiňuje přiznání takového započtení splněním dodatečných podmínek stanovených vnitrostátním právem.

Takovéto nevýhodné zacházení sice představuje omezení volného pohybu kapitálu, které je v zásadě zakázáno čl. 63 odst. 1 SFEU, nicméně článek 65 odst. 1 písm. a) a odst. 3 SFEU rozlišuje mezi dovoleným nerovným zacházením a zakázanou diskriminací. V této souvislosti při neexistenci jednotlicích nebo harmonizačních opatření v rámci Unie mají členské státy i nadále pravomoc stanovit prostřednictvím mezinárodních smluv nebo jednostranně kritéria rozdělení své daňové pravomoci. V důsledku toho může být členský stát veden k tomu, aby prostřednictvím mezinárodních smluv nebo jednostranně uplatňoval na dividendy pocházející z různých států odlišné zacházení, zohledňující rozdíly mezi daňovými právními předpisy jednotlivých členských států vyplývající z této situace

V souvislosti s bilaterálními daňovými dohodami tvoří výhody, které jsou v nich stanoveny, nedílnou součástí všech pravidel dohod a přispívají k obecné vyváženosti vzájemných vztahů mezi dvěma smluvními státy, ať již jde o dohody o zamezení dvojímu zdanění uzavřené s členskými státy nebo o takovéto dohody uzavřené s třetími státy.

Pokud jde o výhodu nepodmíněného započtení přiznanou na základě bilaterální daňové dohody o zamezení dvojímu zdanění uzavřené mezi členským státem a třetím státem spočívající v umožnění rezidentům členského státu započíst srážkovou daň vybranou třetím státem na daň dlužnou v tomto členském státě, rozsah působnosti takovéto dohody je omezen na rezidenty uvedeného členského státu, kteří pobírají dividendy pocházející z tohoto třetího státu, a tento stát vůči nim uplatnil srážku daně. Skutečnost, že dotyčná výhoda se přiznává jen těm rezidentům, kteří spadají do rozsahu působnosti uvedené dohody, nelze považovat za výhodu, kterou lze oddělit od zbytku této dohody, neboť tato výhoda tvoří nedílnou součást pravidel dohody a přispívá k obecné vyváženosti vzájemných vztahů mezi oběma smluvními státy uvedené dohody.

Za těchto okolností se rezidenti z téhož členského státu pobírající dividendy pocházející z jiných členských států, kteří nespádají do oblasti působnosti takové bilaterální daňové dohody o zamezení dvojímu zdanění a kteří za účelem získání nároku na takovéto započtení musí splnit podmínku, stanovenou vnitrostátním právem, určení kapitálu a majetku, z nichž dotyčné dividendy plynou, k výkonu výdělečné činnosti v jejich členském státě bydliště, nenacházejí v situaci, která je objektivně srovnatelná se situací rezidentů téhož členského státu pobírajících dividendy pocházející z třetího státu, s nímž dotčený členský stát uzavřel bilaterální dohodu o zamezení dvojímu zdanění, která stanoví nepodmíněný nárok na takovéto započtení. Takovéto nevýhodné zacházení tedy nepředstavuje překážku zakázanou ustanoveními Smlouvy týkajícími se volného pohybu kapitálu.

(viz body 25, 28–35, 37 a výrok)